

Lüttichau: Jeg vil gerne udtale mig om et af de Punkter, som blev omtalte i Gaar, idet den ærede fungerende Ordfører (Neergaard) udtalte sig om Bevillingen til Husmandsrejser. Det er saa naturligt, at dette Emne i høj Grad interesserer Folket, og det har jo ogsaa sin almindelige Betydning, som det saa ofte er fremhævet, at det mindre Jordbrug bliver udviklet, støttet og fremmet. Der har i en af de Fællesforeninger for Landbosforeningerne, som ere etablerede her i Landet, nemlig den jydsk Fællesforening for de jydsk Landbosforeninger, været nedsat et Udvalg for at undersøge denne Sag, og dette Udvalgs Medsættelse har jo en vis Tilnærmning i de Forhandlinger, der have fundet Sted her i Folketinget i forrige Samling, hvor det samme Spørgsmaal var oppe, og hvor man viste det megen Interesse. Det Udvalg, der saaledes i Jylland har forsøgt at stæffe Opklaring i Sagen, var sammensat af nogle Formænd i Landbosforeningerne, og jeg tør nok sige, nogle af de mest iagtlydige og intelligenste Formænd. Det Resultat, man kom til, var i og for sig ikke meget opmuntrende med Hensyn til det nærværende Standpunkt for Sagen, idet Udvalget har udtalt, at Sagen mangler Organisation og paa mange Steder endogsaa er i Tilbagegang. Men heri ligger jo ogsaa desto større Opfordring til at tage bedre fat. De Foranstaltninger, der nu tilraades af det omtalte Udvalg, der har afgivet sin Indberetning, hvilken Indberetning atter er fremsendt til Indenrigsministeriet, men først i de allersænest Dage — dette Udvalg har altsaa tilraadet, at man skulde se at etablere et staaende Udvalg under de nævnte Fællesforeninger, der vedholdende kunde beskæftige sig med Sagen paa samme Maade, som der er nedsat staaende Udvalg for Husdyrbrug, Foredrag o. s. v. Saa skulde der tilstræbes med Indenrigsministeriets velvillige Imødekommen en Betselvirkning mellem Indenrigsministeriet og det paagældende Udvalg, idet man ønskede, at Opfordringerne til disse Husmandsrejser blev udstedte til bestemte Tider, at Andragenderne saaledes og analyseredes i Fællesforeningerne og derpaa under et blev fremsendte til Indenrigsministeriet til Decision. Saa skulde der paalægges hver enkelt Landbosforening at yde et Bidrag, et Minimumsbidrag, af f. Eks. 10 pCt. til Sagen. Og ved Siden af det tilstræber man at opnaa et højere Statsbidrag. Med Hensyn til dette sidste Punkt, Udelsen af et højere Statsbidrag, har det paagældende Udvalg fremsat Forslag om, at man straks skulde gaa til en Forøgelse af 50 pCt. udover, hvad der

nu ydes. I saa Henseende har Bestyrelsen imidlertid udtalt, at man dog vistnok i Betragtning af den Mangel paa Organisation, der endnu er til Stede, og i Betragtning af, at mange Landbosforeninger bestemt have vægret sig ved at modtage forhøjet Bidrag i Tjeblikket — medens ganske vist andre have ønsket betydeligt forhøjede Bidrag — skulde se sig lidt for og maaske betænke sig paa at ønske saa meget forhøjede Bidrag. Jeg vil nu udtale, at det er meget muligt, at der straks skal større Pengemidler til; men dette vil jo, hvis Sagen, som den ønskes, skal nyde Fremme her mellem 2den og 3dje Behandling af Finansloven, somme til at bero paa den højtærede Indenrigsminister's Medvirkning og paa, hvad Finansudvalget ved nærmere Prøvelse vil komme til.

Der er ligeledes foreslaaet Ansættelse af Konsulenter, og jeg tror, at der her, fremfor mange andre Steder, vil være god og nyttig Anvendelse for Konsulenter; men jeg skal dog henstille, om der ikke maatte være — som det ofte tidligere er blevet iagttaget — Grund til at søge en saadan eventuel Konsulent forud uddannet, for at han ikke skal komme til dette Arbejde med uprøvede Kræfter og Mangel paa Forstaelse, men kan møde fuldt rustet; thi det er sikkert, at her trænges betydeligt til Vejledning. Det er altsaa meget ønskeligt, at denne Sag maa blive taget under den nøjeste Overvejelse, og jeg anbefaler den til Fremme og Underjøgelse saa vel hos den højtærede Indenrigsminister som i Finansudvalget. Og naar jeg har gjort disse Betingelser, disse Forbehold med Hensyn til at yde et betydeligt forhøjet Pengesbidrag straks, saa gør jeg det kun, idet jeg gaar ud fra den almindelige Betragtning, som jeg tidligere har gjort gældende, og som vistnok ofte vil holde Stik, at man ved at begære det mindre opnaar noget mere, at man bør gaa langsomt frem, og at Landbruget vistnok bør gøre Krav paa Støtte, som ogsaa vil ydes, men at man ogsaa forsigtig bør undgaa at stille alt for eksorbitante Krav, og at man ved Siden af de Krav, man stiller, og de Punkter, man frembærer for Landbrugets Interesser, ogsaa stadig og lige saa skarpt maa have for Dje de Interesser, der ikke direkte vedrøre Landbruget, og bør yde dem lige saa megen Støtte som Landbruget, naar der er den samme Trang til Stede. Det er ogsaa af denne Grund, at jeg, naar det kommer til Afstemning, har i Sindet at stemme for Bevillingen under Nr. 98, som jo allerede har haft sine Forbærere, og som gaar ud paa at yde en Støtte til dansk Industri og Haandværk, og jeg vil udtale det Haab, at der mellem 2den og